

79 מלחמת העולם השלישית

בס"ד כסלו תשע"ב * מסרים של שוטים * ניתן לשמוע את המסרים בטל. 03-9-77-00-77 * טעון גניזה

דניאל, א' כסלו תשע"ב

מלחמת העולם השלישית, מדברים על זה בכל מקום היום. בכל העיתונים הכותרות זועקות: "מלחמה, מלחמה", ועם כל זה, אנחנו היהודים עוד ממשיכים את החיים ברגיעה. החילונים ממשיכים עם הטיוילים שלהם אפילו והמחזבי הלכלכלי קשה, והחרדים ממשיכים עם המלחמות שלהם. כל היום נלחמים אחד נגד השני, ובזמן האחרון אפילו בצורה אלימה מאד. מה אני יכול להגיד עוד?

אני יושב ואני חושב על זה. אני חושב על היהודים עם פאות וזקנים, שמניחים תפילין כל יום, ומתפללים שלוש פעמים ביום בד"כ, ששומרים מצוות פחות או יותר, ומגדלים משפחות מרובות ילדים. מצד אחד מקריבים מאד לאידישקייט שלהם, מאד. ומצד שני רצים אחרי עגל-הזהב. [מלכים א', ח: עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים].

מה ההבדל בינינו לבין הדור שלפני חורבן הבית הראשון? מה ההבדל בינינו לבין הדור שלפני חורבן הבית השני שבו היו הרבה תלמידי חכמים ולמדו הרבה תורה? [תוספתא סוף מס' מנחות: אבל באחרונה [פ'] במקדש שני] שמכירין אנו בהם שהן עמלין בתורה וזהירין במעשרות, מפני מה גלו? מפני שאוהבין את הממון, ושונאין איש את רעהו, ע"ש].

בבית הראשון העברות היו ברורות, כי היתה פטירת דמים, גילוי עריות ועבודה זרה. בבית השני היה אחרת, כי למדו תורה, ושמרו מצוות, ומעל פני השטח הרוב היו צדיקים. אבל זה לא מנע את חורבן בית-המקדש. וגם אצלנו אנחנו רואים, שלומדים ולומדים, יש כביכול 'צדיקים', צדיקים שלומדים יום ולילה, שלא עובדים רק לומדים. הנשים שלהם עובדות שהבעל יוכל ללמוד. ועם כל זה יש גם לנו את החסרונות והעברות של שני הדורות שלפני חורבן בתי המקדש.

וגם אנחנו עומדים לפני אסון גדול. אבל זה אסון לא רק לנו, אלא לכל העולם. ונכון שאנחנו לא צריכים לשים לב לעיתונות, אבל כאשר כל העיתונות בעולם צועקת 'מלחמה', צועקת 'סוף העולם', צועקת 'מלחמת העולם השלישית', אז כנראה שזה גם מסר משמים. [יואל ב', א': וה' נתן קולו לפני חילו כו' פי גדול יום ה' נבוא מ'אד. ע"ש].

והיהודים החרדים, הצדיקים כביכול, יגידו שאסור לנו לשמוע דריו ולקרוא עיתונים, אבל להרבה מהיהודים האלה יש קשר הדוק דוקא עם כל הדברים האלה, ואין להם שום בעיה עם זה, ורק כשיש בחדשות דברים שהם לא רוצים לשמוע, אז נזכרים שאסור לשמוע.

והם חושבים: 'הא, שטויות! אסור לי לשמוע... מי רוצה מלחמה עכשיו? כי כל אחד יודע שמלחמה עכשיו זה יהרוס הרבה מאד מהעולם, ויהרוג חלק גדול של האוכלוסיה של העולם. אף אחד לא רוצה את זה. אז עדיף פשוט להחליט שזה דבר גוי, ולא שייך לנו, זה סתם... העולם ימשיך כרגיל, וה' ישמור עלינו'.

אני רק רוצה להזכיר לכם שזו היתה אותה הגישה גם לפני חורבן הבית הראשון, גם לפני חורבן הבית השני, וגם לפני שואת אירופה. [ירמיהו ז', ד: אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר: היכל ה', היכל ה', היכל ה' הלא הלא הענין פסוקים ב' - ט"ו]. אבל זה הן יפול עלינו. וזה אפילו כתוב בבנוואות [יואל ב', צפניה ג', זכריה י"ג ועוד רבות]. ואני יודע שאז יתחילו הפרושים השונים על מה באמת נאמר בבנוואות. ואני אוהב לכם שבאמת תהיה מלחמה.

ענקית, באמת. וכמו שזה עומד היום, מעט יהודים ישרו. ובעולם, גם כן, מעט אנשים יחסית יצאו מזה בחיים. ואתם צריכים להבין, שזה נכון, שלא לכל יהודי יש נשמה של יהודי. רוב היהודים לפי הרבה מאד מקורות מצדיקים מדורות קודמים הם ערב רב (ע"ר) [מ' מקורות בגליון 73]. ואלה יעלמו מהעולם.

מי הם העו"ר? מי יהודים? אבל הדין. וזה הנשמה שלהם היא לא נשמה של יהודי. [ע' ביצה לב: הני מערב-רב קאתו]. ואיך אפשר להכירם? מי שמקדר את היהודים ליהדות. מקרים ומצננים אותם, [אשר קרן בדרך. סוף כי-תצא]. מכבים את האש שיש אצל כל יהודי אמיתי, האש שעושים אתה את המצוות. וזה עושה את היהדות ליהדות בלי חיים, בלי נשמה.

[מצות אנשים מלומדה. ישעיה כ"ט]. כי הע"ר לא יכול לסבול קדושה, הע"ר לא יכול לסבול את הקשר ההדוק של יהודי אמיתי עם הקב"ה.

הע"ר, מאז שהם יצאו ממצרים, הם רק רוצים להפריע בין הקשר של עם-ישראל לריבונו של עולם. ובדור הזה הם חוגגים. וכל כך הרבה יהודים נופלים לתוך הדבר הזה, נופלים לתוך הרצון של הע"ר, שהרבה מהם הם אנשים 'חשובים' במרכאות כפולות, [ירמיהו נ', ו': צאן אבדות היו עמי, רעיהם התעו, הרים שובבו]. שבפנים, עמוק בתוך התכנון שלהם זה להוריד את היהודי האמיתי מהיהדות האמיתית שלו. והע"ר לבוש בחרדינות, כי הוא כביכול 'יהודי צדיק', ובמקום לכוון לאמת, הוא מוריד את היהודי מהאמת. [איכה ב', י"ד: גביאיך חזו לך שוא ותפל, ולא גלו על עונך להשיב שבותך, ויחזו לך משאות שוא ומדוחים]. והאמת היא שאין עוד מלבדו. וכדי לחיות במלחמה הזאת שעוד מעט תפתח, כדי לשרוד, צריכים קשר הדוק עם הקב"ה, תהילים קמ"ב, ו': זעקתי אליך ה', אמרתי אתה מחיי, חלקי בראץ החיים]. ולא עם אף אחד, הוא בעולם. כי אף אחד לא יכול לכוון אותונו לזה. כל יהודי צריך לקשור את הקשר האישי עם הקב"ה, והקשר הזה יציל אותו.

אני יושב ובוכה, בוכה ובוכה, כשאני רואה את היהודים מתעסקים עם שטויות, עם שטויות, עם עגל הזהב. [ישעיהו ב', ח': ותמלא ארצו אגליים למעשה ידיו ישתחוו]. כן, מתפללים, אבל זה עוד רחוק מאידישקייט, כי תרבות עגל הזהב, גורמת לחוסר-הקדושה שיש בכל מקום, גורמת לשטחיות בקיום המצוות בעם-ישראל, לחרדים, וזה ממש רעל שמפריד אותנו מהאמת.

עם ישראל, אני מבקש מכם, אני מתחנן לפניכם, עכשיו, בערב המלחמה הגדולה, תחזרו לאמת! תחזרו לקדושה, תוציאו מהחיים שלכם את כל הדברים ששייכים לעולם הזה, חוץ מהדברים שאתם צריכים בשביל להתקיים. תתפללו באמת לה'. תבינו! אנחנו כלנו בסכנה גדולה מאד, סכנה של מוות, סכנה לאבד את הכל, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא חס ושלום. זה הזמן לשבת, להתפלל בכני, לחפש בתוך עצמנו איפה עגל הזהב נכנס, איפה הע"ר קלקל אותנו, ולהוציא את השקר, ולחזור לאמת.

מה עוד אפשר להגיד לכם, עם ישראל? אין לי עוד מילים. הזמן ניגמר, הזמן ניגמר. כל אחד יודע את זה, גם הגויים, וגם היהודים צריכים לדעת. הגויים במינים, אבל היהודים סתומים, סותמים את עצמם. רוצים עד הסוף, עד הרגע האחרון, למצוץ את כל ההנאות של העולם הזה. [ישעיה כ"ב, י"ב: ויקרא אד' ה' צב' ביום ההוא, לבכי ולמספד ולקרה ולחגר שק: והנה ששון ושמחה, הרג בקר ושחט צאן, אכל בשר ושתות יין, אכול ושתו כי מחר נמות].

אם המשיח היה מגלה את עצמו ברגע זה, הוא היה בא לאזור המגורים של 'היהדות החרדית ביותר' כביכול, שזה מאה שערים, גאולה, רח' רבי עקיבא בבני ברק, ואני מפחד שהוא היה נותן צעקה שהיתה שורפת את כל מה שעומד בשלשת המקומות האלה, ולא היה נשאר דבר, חוץ מהצדיקים האמיתיים, שהם מעטים מאד. כי אלה מקומות שאי אפשר לחשוב עליהם כמקום של קדושה. אין שם קדושה. והקצת שיש בקושי רואים אותו, כי הרחובות האלה, באיזורים האלה, מלאים אלימות, פריצות, שנאת-חינם וחוסר-קשר עם הקב"ה.

עם ישראל, זה חסוף! יותר אין לי מה להגיד. תתחילו לעשות חשבונות לפני הסוף, חשבונות נפש. לשבת, לעבור על החיים שלכם, לראות איפה אתם סתיתם מהדרך. לעשות תשובה עם דמעות וחרטה, לבקש מהקב"ה מחילה, להבטיח, ולקיים, שמהרגע הזה אנחנו חוזרים אליו, גם בלבוש, גם בתפילה, גם בחסד, גם בקדושה, ובכל דבר ששייך ליהודי אמיתי שקיבל את התורה בהר סיני. [יואל ב', יב: וגם עתה נאם ה', שבו עדי בכל לבבכם, ונשובו אל ה' אלקיכם]. וקריעו לבבכם ואל בגדיכם, ונשובו אל ה' אלקיכם].

או שתיעלמו מהמצאות לא עלינו. [וראה גליון 37 בכותרת: 'תוכנית אב להצלתינו'].

התורה היום לובשת שק ואפר, כי לא לומדים לרוב לשם-שמים. התורה לובשת שק ואפר, כי הדינים (ההלכות), שבאו ישר מהשמים ליהודים, הם כבר מעוותים. היהודים עוותו אותם, והדינים פוסקים לפי עגל-הזהב, לפי רצון הקהילה. [פני הדור וכו', הרב וטרמן זצ"ל בקובץ מאמרים בשם הגר"ס ועוד]. קשה להאמין, איך אפשר לתת הכשר לפאות נוכריות אם התורה אומרת "שיער באשה ערווה", איך אפשר לתת הכשר לעופות כלאש השוחט צריך לשחוט מאות עופות בשעה, ולא תאמינו כמה טרפות עם-ישראל החרדי אוכל. כי כשעניין ההכשרים נהיה עסק עם רווחים ענקיים, אז תמיד יהיו סימני-שאלה גדולים עד כמה ההשגחה יכולה להיות באמת לפי הדין. קשה להאמין, איך נשים יהודיות הולכות ברחוב עם לבוש לא צנוע צר וקצר, אם התורה אומרת "טפח באשה ערווה". קשה להאמין, איך יהודים לא שומרים טהרת המשפחה כמו שצריך. איך יהודים כביכול 'צדיקים' במרכאות כפולות, יודעים להשתמש במילים ובכח-הזרוע נגד נשים וילדות שרוצות לחזור ללבוש הצנוע של שרה אמנו ע"ה.

התורה לובשת שק ואפר, כי עם ישראל התרחק ממנה. כביכול הם 'קרובים', אבל הם רחוקים מאד מהאמת. התורה הקדושה לובשת שק ואפר כי היא רואה שה' לא יתן לזה להמשיך. ומאחר ששנים רבות ה' מנסה להחזיר את העם שלו, וזה לא עוזר, [ירמיהו ז', כ"ה: ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים, יום השכם ושלח: ולא שמעו אלי, ולא הסו את אנכם, ויקשו את ערפם]. אז לכן חלק ענק של הגויים, והיהודים שיש להם נשמות של ע"ר, יעלמו מהעולם. והיהודים האמיתיים יקבלו משיח-צדקנו.

התורה לובשת שק ואפר ובוכה. ואם גם אנחנו היינו לובשים שק ואפר, ויובשים ובוכים, יחד עם התורה, יחד עם השכינה, בלב שבור, ומצטערים על הריחוק, הריחוק שנתנו לע"ר להרחיק אותנו מהתורה, מהקב"ה, והיינו מצטערים על זה, הייתה תקווה שנעבור את העתיד בקלות יותר. אבל מאחר ומעט אנשים עושים את זה, וברוך ה' יש אנשים שכן שונים את זה, אך מאחר והם מעטים, אז התקווה שנעבור את זה בקלות - היא מעטה מאד. אין לי יותר מה להגיד. הסוף מתקרב. הסוף לפני העולם החדש. [כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה... ישעיה ס"ה, ז"].

ואם אדם בעקשנות מחזיק בשקר וצועק שהשקר הוא אמת, שהשקר הוא התורה, אז הוא לא יכול לחיות בעולם החדש שכולו אמת.

למה נלקחים הצדיקים?

יצחק אייזיק, י"ב חשוון תשע"ב

הצדיק אבד ואין איש שם על-לב. ואנשי-חסד נאקפים באין מבין, פי-מפני הרעה נאסף הצדיק. ישעיהו י"ז, א'.

הלך מהעולם הזה צדיק גדול ביארצייט של מאמע-רחל ע"ה. [רחל מבכה על בניה. ירמיהו ל"א]. היהודי הזה עשה מסירות-נפש ענקית בשביל התורה. והוא רק אחד מצדיקים רבים שבחודשים האחרונים נעלמים מהעולם הזה. ולפעמים יותר משנים ליום. צדיקים, שחלק מהם יודעים מאד כמו הרב הגאון ר' נתן צבי פינקל זצ"ל, וחוף מזה, הרבה מאד צדיקים פחות יודעים בעולם-הזה, אבל מאד מכובדים בשמים.

זה מצב מפחיד ביותר. כי מה אנחנו נעשה בלי הצדיקים?! והצדיקים שנקראים גדולי הדור - הרוב יהודים מבוגרים מאד, ואנחנו רועדים על הבריאות שלהם יום-יום. ונשאלת השאלה: למת? למה ברגע הזה בהיסטוריה אנחנו עומדים ומסתכלים יום-יום איך שהפאר של עם-ישראל פשוט נעלם. [ליקרת ח"ב, ל"ג]. מהי הסיבה? פשוט מאד. אנחנו ממש לפני הגאולה השלימה בעזרת ה', ועם ישראל במצב קשה מאד. ואם נתונים לעם-ישראל יותר מדי מוסר - אז עם-ישראל לא רוצה לשמוע בדרך כלל.

